

[Undervisningsministeren]

loven, nedsættes til morarenten, det vil for tiden sige 13 pct. p.a., med virkning for renter, der påløber fra 1. januar 1986.

I tilfælde, hvor der er opnået dom over de pågældende låntagere, eller hvor disse ved indgåelse af frivillige forlig har accepteret en fast rentesats, vil der dog ikke ske nogen ændring af denne rentesats.

Når morarenten er valgt som grundlag for rentefastsættelse i stedet for pengeinstitutternes gennemsnitlige udlånsrente, skyldes det bl.a., at morarenten, som gælder for andre misligholdte fordringer, er kendt af domstolene, som jo må inddrages i en række af de studielånsager, hvor låntagerne ikke indgår frivillige forlig om betalingen. Det skal tilføjes, at der for tiden verserer en sag for højestret om Hypotekbankens rentefastsættelse.

På denne baggrund er der ikke for tiden planer om at gennemføre yderligere ændringer i Hypotekbankens renteberegningspraksis.

Jeg undskylder det lange svar, men det er faktisk ret indviklet, hr. formand.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det lød sådan, men det tog lidt for lang tid.

Erling Olsen (S):

Jeg kunne også godt forstå, at det var en pæn måde at sige på, at man ikke ville gøre noget ved, at en person, der havde fået renten nedsat fra 21 pct. til 17 pct. og havde accepteret det, fordi det på det tidspunkt var billigt, forsat skal betale 17 pct. Jeg synes, at man skulle holde op med at føre sager for højestret og i stedet for ved regeringsforanstaltning finde en rimelig løsning, så Hypotekbankens lånerente fulgte pengeinstitutternes gennemsnit.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 633

11) Til *undervisningsministeren* af:

Erling Olsen (S):

»Vil ministeren optage forhandling med bankernes og sparekassernes organisationer for at sikre, at statsgaranterede studielån ydes til pengeinstitutternes laveste udlånsrentesats?«

Skriftlig begrundelse

Mange pengeinstitutter tager højere udlånsrente for statsgaranterede studielån end for f.eks. lån til erhvervslivet.

Erling Olsen (S):

En række banker og sparekasser tager højere udlånsrente for statsgaranterede studielån end for f.eks. erhvervslån.

Jeg synes, at det er lige så godt at investere i mennesker som at investere i maskiner, og jeg mener, at når der er statsgaranti for lånet, er der ingen mening i, at renten skal være højere end renten for de lån, der ikke har statsgaranti. Jeg synes, at regeringen skulle optage forhandling med bankernes og sparekassernes organisationer for at sikre, at hvert enkelt pengeinstitut gav studielån til sin laveste udlånsrente.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, spørgeren gjorde mit tidligere svar lidt mere afvisende, end det egentlig var. Jeg forsøgte at give en god begrundelse.

Men så meget des glidere er jeg for i denne omgang at kunne give et imødekommende svar. Jeg mener nemlig ligesom hr. Erling Olsen, at renterne af statsgaranterede studielån bør være rimelige. Jeg har med tilfredshed konstateret, at de seneste ikke-offentliggjorte tal fra Danmarks Statistikk viser en gennemsnitsrente for erhvervslån på 11,7 pct. ved udgangen af 1985, mens rentesatsen for studielån varierer mellem 10 og 12 pct.

Der er altså ikke for tiden særlig grund til at forhandle med bankernes og sparekassernes organisationer. En forhandling vil desuden få begrænset virkning, eftersom disse organisationer ikke kan binde deres medlemmer, som har en suveræn ret til at fastsætte deres egne udlånsrenter.

Vigtigere er det efter min mening gennem information at gøre markedet gennemsigtigt for de uddannelsessøgende. Statens Uddannelsesstøtte indhenter med henblik på dette hvert halve år oplysninger om rentesatserne for statsgaranterede lån i hele 29 pengeinstitutter, som dækker 93 pct. af markedet for statsgaranterede lån. Denne oversigt over rentesatser bliver trykt og udleveret til de uddannelsessøgende sammen med garantierklæringen. De får altså oversigten alle sammen.